KURIOZUM

Możemy pisać KURIOZUM, możemy również stosować oryginalną łacińską pisownię CURIOSUM – wymawiamy zawsze tak samo [kurjozum]. Łacińskie curiosum – będące formą rodzaju nijakiego przymiotnika curiosus, -a, -um – nie ma żadnych ujemnych konotacji. Oznacza ‘troskliwe’, ‘staranne, dokładne’, a także ‘ciekawe, interesujące’ oraz ‘jedyne w swoim rodzaju, wyjątkowe’. To dopiero nasze postrzeganie wyjątkowości jako dziwactwa i trudnego do zaakceptowania odchylenia od normy sprawiło, że łacińskie curiosum ‘coś ciekawego, wyjątkowego’ stało się prawdziwym KURIOZUM – dziwolągiem, cudactwem, osobliwością negatywnie nacechowaną pod względem konotacyjnym. KURIOZUM to słowo erudycyjne, jedno z tych nielicznych, które mimo przeznaczenia naukowego są emotywne i oceniające – negatywnie oceniające. Bądźmy więc ostrożni i używajmy go z wyczuciem.